

והנה זה שוב הגיע כ"ו בניסן.

אז מה עושים בתקופה כזו מיוחדת שהשנה יש להיות יצירתיים ולשנות מהמנהג.

13 שנים עברו!

איך זוכרים דמות מעוררת השראה, שהשאירה חותם גדול,

השאירה מורשת רחבה וסללה דרך לרבים??

הרב יוסי, ספי, יוסף שוקר זצ"ל אהבת התורה העם והארץ היו נר לרגליו!

מוזמנים להתלוות אלינו ב "נתיבי יוסף"

ולבסוף סרטון שהילדים ערכו לזכרו לרגל העשור.

הרב יוסי שירת בסדיר ברמת הגולן בשריון עוצבת ברק.

הרב לוי שליט"א רבה של קצרין היה אז רב צבאי שלו ונטע "עץ זית - עץ יוסף"

במרכז התורני שבקצרין.

"מצפה יוסף" לאחר הפציעה של הרב יוסי הוקם בגבעת אחיה מרכז מבקרים

ומצפה יוסף המשקיף על כל גוש שילה.

נוף שובה עין ומדהים.

מקום זה נבחר למוקד הסברה לחיילים ומוקד תיירותי לכלל המטיילים.

"חורש יוסף" לרגל עשור שנים לפטירתו של הרב יוסי החליטו תושבי "קידה"

לערוך נטיעות בט"ו בשבט ולקרוא את החורשה על שמו,

כאות תודה על הנטיעות של עצי הזית שהרב יוסי נטע על הרי קידה.

"מצפור עוד יוסף חי" מצפור חדש שהוקם לפני כשנתיים לרגל 20 שנה

לישוב "אחיה" ומתוך הוקרה לרב יוסי על הקמת הישוב הדוגל בתורה ובעבודה עברית.

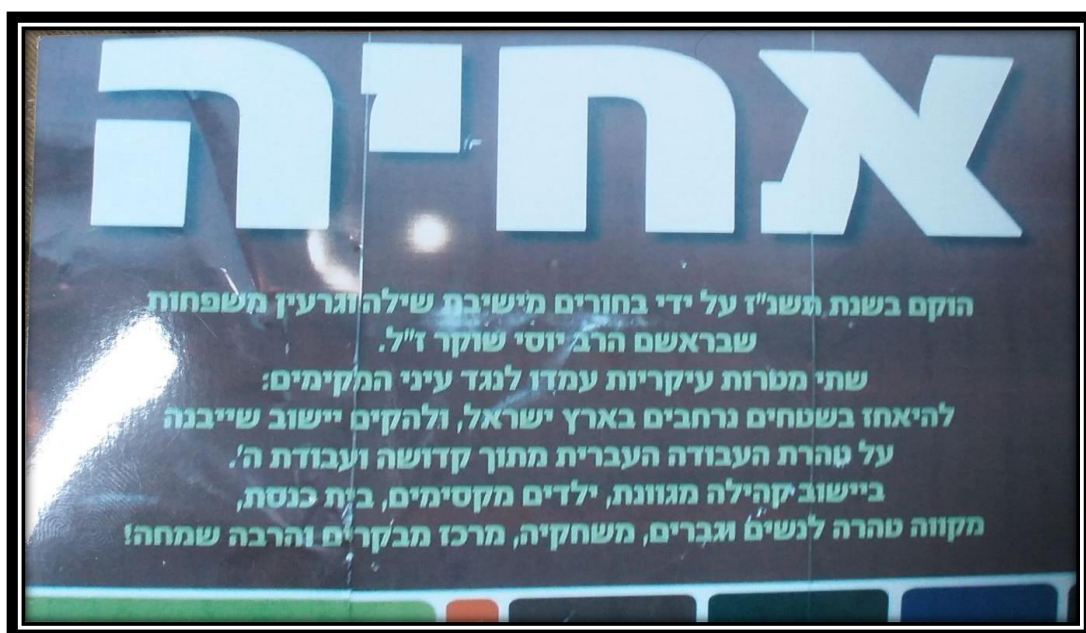

מדרשת בינת- "מאורות יוסף" המדרשה הוקמה עבור תלמידות בוגרות ללימוד וחיזוק ערכי המשפחה ובניית קומה תורנית נוספת לבת. במדרשה זו הרב יוסי לימד בדרך מעמיקה ומחברת לתורה.

"משק אחיה" - בכדי לגאול אדמות ארץ ישראל נוספות, נטע הרב יוסי מטעים גדולים של זיתים, ולאחר שתמו שנות העורלה, הקים הרב יוסי בית בד בישוב "אחיה", על מנת ליצר שמן זית בעבודה עברית בלבד, בית בד שעם השנים הפך למשק "אחיה".

"רחמנא אדכר לן זכותיה דיוסף צדיקא"

דברי זיכרון, וסיום מסכת במלאות 13 שנים לאבא, הרב יוסף שוקר זצ"ל השנה אני זוכה ב"ה לסיים מסכת ברכות לעילוי נשמת אבא, וכמידי שנה אנסה לחבר בין דמותו של אבא זצ"ל לבין המסכת. תכונה, שמאוד אפיינה את אבא הייתה נחישות, דבקות במטרה, הליכה עד הסוף עם הדברים שהוא האמין ורצה לקדם. במוצאי שבת ערב התאונה, שבה הוא נפצע, חזרנו כל המשפחה ממכינת צופית שבה אבא לימד. הימים היו ימים לא קלים מבחינה ביטחונית ואנשים נסעו בפחד. כאשר עברנו בוואדי חרמייה (מקום מסוכן ביטחונית) אבא עזר את האוטו ליד אנדרטה (שהייתה במקום לזכר אנשים שנהרגו שם) והתחיל לשיר "טוב להודות לה'...להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות". אבא הסביר לנו שיש שני מצבים- יש מצב של בוקר, שבו הכל בהיר פשוט ומלא בטוב ואז קל- "להגיד בבוקר חסדך", קל להגיד תודה לאלוקים, ויש מצב של לילה, שבו הכל סבוך וקשה ואז צריך את האמונה בה', ולכן כתוב בפסוק "ואמונתך בלילות". שיש קושי צריך להתחזק בהשגחה פרטית. זה למעשה היה המסר האחרון של אבא לנו כמשפחה, למחרת הוא כבר נפצע את הפציעה, שממנה הוא נפטר. המילים האחרונות שאבא הוציא מהפה לאחר הפציעה היו: "עם ישראל חי קיים וינצח". במהלך שבע שנים אבא היה מעין צמח אך הוא הצליח לתקשר עם העיניים ולכתוב לנו מסרים ע"י מכונה מיוחדת. אחד המסרים שכתב היה: "חביבין יסורין" וכן "תמיד להיות בשמחה". זה מדהים שזה המסר שהוא העביר גם שהיה בתוך מצב מאוד מורכב- הוא היה למעשה כלוא בתוך גוף. הגוף היה במצב משותק אך הוא הבין כל מה שקרה סביבו, שזה דבר קשה מאוד. לדוגמא, באחת הפעמים צירפו אותו לתפילה במניין ובערב לאחר מכן הוא סימן וכתב למי, שהיה איתו, שאסור לצרפו למניין במצב כזה, הוא הבין לחלוטין את הנעשה סביבו אך לא יכל לעשות דבר ובתוך מציאות כזאת הוא היה מסוגל לשלוח מסר: "חביבין יסורין". מסר שמחייב אותנו. במסכת ברכות אותה זכיתי לסיים כתוב: חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה" ולכאורה כיצד הדבר אפשרי? אלא, שהגמרא אומרת לנו- תקבל את הדברים מאותו מקום בנפש. כמובן שלא נגיד על שני המצבים את אותו הדבר, כאשר קורה דבר קשה נגיד: "ברוך דיין האמת" ולא ה"הטוב והמטיב" אך אנחנו צריכים לדעת ששני הדברים מגיעים בהשגחה פרטית מדויקת. צדיק בשם "המאור עיניים" מסביר שהדרישה היא לדעת בעומק, שגם שקורה דבר רע ה' מכוון את זה למקום טוב ומתוך הבנה כזאת לברך על הרעה. נסיים ברעיון של ה"פרי הארץ" שמסביר שאם אלוקים הפגיש אותנו עם סיטואציה וודאי יש בכך השגחה פרטית ללמוד לחיים. וזה המסר שאני לוקח איתי השנה מאבא- "חביבין יסורין" חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה" להצליח לראות בכל דבר, שקורה לי ובכל סיטואציה שאני נפגש איתה את הנקודה שאני יכול ללמוד ממנה, לצאת מחוזק וגדול יותר מהמציאות, גם אם היא לא פשוטה.

שהיו הדברים לעילוי נשמת אבי מורי הרב יוסף בן מאיר שוקר שידע לחיות את "ואמונתך בלילות".